І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 36. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 20 CENTS СУБОТА, 22-го ЛЮТОГО (FEBRUARY). 1975 No. 36. VOL. LXXXII.

Д-Р МАРУСЯ БЕК ОБРАНА НА ГОЛОВУ УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ В ДЕТРОЙТІ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 200-ЛІТТЯ ЗСА

Детройт (Франц Липецький). — З ініціятиви Українського Фестивального Комітету тут, у четвер, дня 16 січня у вечірніх годинах в залі УА Осередку, відбулася ширша нарада, з метою вибору Українського Громадського Комітету для участи у відзначуванні 200-річчя незалежности ЗСА. На запрошених 83-ох представників місцевих організацій, на нараді приявних було 56 осіб. В склад президії входили: сім парохів, Маруся Бек, Василь Колодчин, Богдан Петріна, д-р Антін Шутка і Франц Липецький як секретар.

Д-р Маруся Бек

Нараду відкрив інж. В. Колодчин, який привітав приявних і заявив, що метою наради є створити Український Громадський Комітет для відзначення 200-ліття незалежности Америки та підкреслив потребу працювати спільно, цілою громадою, де кожний з нас повинен причинитися до належного звеличення тих важливих роковин, подав деякі інформації, як повинен працювати створений комітет і ствердив, що деякі етнічні групи в метрополії Детройту створили вже такі комітети.

Емілія Запорожець відчитала письмо від президента Центрального Міського Комітету для відзначення 200-ліття Америки, а Анастазія Волкер розказала про конференцію в цій справі, на якій, крім неї, були приявні Е. Запорожець, Мирося Стефанюк, Ореста Каралаш й інші та пояснила, що кожна етнічна група може створити свій комітет, але всякі пропозиції мусить одобрити Центральний Міський Комітет.

Д-р А. Шутка згадав про розмову з головою Метрополітального Відділу УККА інж. Б. Петріною, з якої виходило, що Український Фестивальний Комітет взяв на себе обов'язок й ініціятиву створення українського комітету для відзначення 200-ліття Америки і заявив, що немає потреби творити такий комітет, бо він є вже створений і навіть інкорпорований, в доказ цього почав роздавати копії інкорпорації.

Д-р Л. Квітковський гостро зареагував на заяву д-ра А. Шутки, назвав його акцію самочинною з метою заскочити громаду і поставити її перед доконаний факт і доказував, що створений та інкорпорований ним комітет є нелегальний і нас не зобов'язує, бо відбувся без порозуміння з Метрополітальним Відділом УККА, нашими парохами і представниками організацій. В подібній формі висловилися також: Лісківська, Сена, Стефанюк, Василькевич, Томин, Строїч, Татух, Волкер і Віхар. Участь в дискусії взяли рівнож: о. Биковець, Федорак, Кавка, Потапенко і Новаківський.

Учасники наради категорично відкинули пропозицію д-ра А. Шутки і на пропозицію Ярослава Сени, підтриману Анастазією Волкер, подавляючою більшістю голосів, бо тільки п'ятеро стримались від голосування, вибрано Український Громадський Комітет для Участи у Відзначенні 200-річчя Незалежности Америки. Цей Комітет під патронатом УККА діятиме самостійно і тільки він репрезентуватиме українську громаду на терені Детройту і Мічіґену та як такий буде заінкорпорований назалежно від УККА. Головою Комітету обрано одноголосно д-р Марусю Бек. Комітет складається з Екзекутиви і сімох комісій.

Склад Екзекутиви: Маруся Бек — голова, о. Бернард Панчук, Василь Колодчин, Анастазія Волкер, Зенон Василькевич, Марія Градовська, Рома Дигдало, Емілія Запорожець, Микола Кавка, Ореста Карадаш, Иоанна Кульчицька, Мирося Стефанюк і Богдан Федорак, усі

(Закінчення на стор. 4-ій)

СЕНАТОР ЮЗИК ОЧОЛИВ КОМІСІЮ ПЛЯНУВАННЯ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ СЕКЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ АМНЕСТІЇ

Оттава. — На засіданні Парляментарної групи Канадської секції Міжнародної Амнестії (Амнесті Інтернешенал), яке відбулося 12 лютого ц. р., обрано Комітет плянування, зложений із сенаторів і послів різних партій, а головою цього комітету обрано сенатора Павла Юзика. Крім сенатора Юзика до цього комітету плянування входять сенатор Ендрю Томсон і посли Юдор Аллард, Ендрю Бревин, Ґордон Ферведер, Лойд Франсис і д-р Марк МекҐіґен. Комітет плянування незабаром відбуде свої наради, щоб накреслити майбутню діяльність Парляментарної групи Міжнародної Амнестії, яка, між іншим, була створена минулого листопада з ініціятиви сенатора Юрика.

Сенатор Павло Юзик

На засіданні 12-го лютого, коли було створено Комітет плянування, було присутніх 22 сенатори і посли, які вислухали промову д-ра Джона Гамфрі, президента Канадської крайової секції Міжнародної Амнестії. Д-р Гамфрі сказав, що хоча в самій Канаді питання людських прав не становить жадних проблем, то Канада могла б зайняти сильніше становище щодо оборони людських прав в інших країнах світу. Він заявив, що Загальна Декларація Людських Прав, прийнята Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй в 1948-му році, як також дві міжнародні угоди, а саме, Угода про економічні та соціяльні права та Угода про громадські та політичні права, зобов'язують членів ОН в тому сенсі, що вони стали „частиною міжнародних звичаїв". Д-р Гамфрі сказав, що такі організації як Міжнародна Амнестія, Міжнародна Комісія Юристів і Міжнародна Ліґа для прав людини можуть „робити натиски на уряди країн", щоб ці уряди не тільки ратифікували міжнародні договори щодо людських прав, але також активно придержувалися постанов цих договорів і заступалися за „в'язнями через сумління".

Д-р Гамфрі твердив, що Парляментарна група Канадської секції Міжнародної Амнестії може дуже скріпити боротьбу за людські права по цілому світі.

Під час засідання кілька членів канадського Парляменту заторкнули питання дисидентів у Совєтському Союзі, особливо наголошуючи справу Валентина Мороза, Леоніда Плюща та Андрея Сахарова.

СССР відновив доставу зброї Єгиптові

Вашингтон. — Згідно з повідомленням американської розвідчої служби, Совєтський Союз розпочав доставу модерної зброї до Єгипту. Перший транспорт літаків типу МІГ-23 прибув до Єгипту викликаючи, очевидно, побоювання Ізраїлю, що після достави 45 літаків цього типу для Сирії і 40 для Іраку може наступити перевага арабських країн в летунстві і це може стати заохотою арабського світу до нової війни проти Ізраїлю. Досі Єгипет має в своєму розпорядженні 200 совєтських літаків типу МІГ-21, озброєних прецизними ракетами. Фахівці однак вважають, що нові машини МІГ-23 надаються більше для маневрування в повітрі і є дещо швидшими від американських того типу літаків Фантомс, якими користується тепер ізраїльське летунство. Єгипет покищо замовив 48 літаків, відповідну кількість танків Т-62 і панцерних возів, пристосованих до шляхів в пустині, і необмежену кількість ракет (протилетунських і наземних) різного засягу. Літаки типу МІГ-23, які летять швидше від звуку, особливо надаються для атаки на ворожі ракетні гнізда, бо їхня скорість не дає можливости радарним станціям точно встановляти час, особливо коли літаки перебувають дуже високо. Відновлена достава модерних літаків для Єгипту потягне за собою нові витрати Ізраїлю, який, щоб збалянсувати повітряні сили, мусить закупити подібний до МІГ-23 американський тип літака Ф-15. В повідомленні кореспондента „Ню Йорк Таймсу" з Каїро говориться, що відносини між Совєтським Союзом і Єгиптом значно покращали і, як заявив міністер закордонних справ Єгипту Ізміл Фамі, в недалекому майбутньому генеральний секретар Леонід Брежнєв відвідає Єгипет й інші арабські країни. Фамі рівночасно висловив вдоволення з розпочатої достави Єгиптові новочесної совєтської зброї.

ПРОПОНУЮТЬ ВИДАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ССР ІСТОРІОГРАФІЧНОЇ СПАДЩИНИ З-ПЕРЕД 1917 Р.

Київ. — „Український історичний журнал" ч. 11, 1974 року, опублікував статтю В. Г. Сарбея про „Методологію і методику історичних досліджень", в якій обговорює питання „місця творчої спадщини прогресивних істориків XIX ст. у викритті буржуазно - націоналістичної концепції історії України". Ця стаття появилася порядком своєрідного підсумку видання 26-томної „Історії міст і сіл Української РСР" і у зв'язку з підготовою 8-томної „Історії Української РСР". Окрему увагу у статті В. Г. Сарбей присвячує питанню спадщини „одного з найвизначніших представників дожовтневої історіографії України О. М. Лазаревського". В засаді, автор вважає, що совєтські вчені повинні використовувати фактичний матеріял „праць дожовтневої історіографії, написаних з прогресивних позицій". При цій нагоді він, очевидно, не міг поминути мовчанкою Михайла Грушевського, що його викреслюють із списка українських вчених та істориків, бо, мовляв, він пропаґував „безклясовість" і „безбуржуазність" українського народу та його „відрубність" від російського народу. Це вчення М. Грушевського, пише Сарбей, тепер активно „проповідується у писаннях зарубіжного буржуазно - націоналістичного охвістя і реакційних істориків США, Канади, Західньої Німеччини та інших капіталістичних країн".

Після такого вступу на тему української історіографії до Першої світової війни і революції в Росії, В. Г. Сарбей пише про потребу перевидання „кращих творів Лазаревського", а „щоб забезпечити високий ідейно - теоретичний і науковий

(Закінчення на стор. 4-ій)

Рада Безпеки ОН розглядає справу Кипру

Об'єднані Нації, Ню Йорк. На внесок представництва кипрського уряду про Об'єднаних Націях, Рада Безпеки ОН почала розгляд кипрської скарги про порушення прав кипрської республіки Туреччиною, під охороною військ якої кипрські турки проголосили нещодавно власну кипрську республіку. Кипрський грецький уряд вимагає від Ради Безпеки ОН інтервенції в цій справі і допомоги у ліквідації сепаратизму кипрських турків. На сесії Ради Безпеки в цій справі доповідав 20 лютого спеціяльний представник кипрського уряду архиєпископа Макаріоса, Глафкос Клерідес, голова кипрського парляменту. Представник кипрських турків відкинув у своєму виступі закиди і вимоги кипрських греків, обстоюючи право турецької меншости на Кипрі на власну державу.

БУЛО ГІРШЕ

Лондон. — Враховуючи поглиблюючу економічну кризу в Англії, Лондонський пастор Ричард Стівенс вирішив „потішити" своїх парохіян і у своїй недільній проповіді звернувся до них такими словами: „Наші предки жили без цукру до XIII століття, без вугілля до XIV, без масла до XVI, без мила і чаю до XVII, без газу і електрики до XIX, без авт, консерв і холодільників аж до XX століття і при тому ніколи на нікого не жалувались".

В СССР засуджено совєтського громадянина за шпигунство

Москва. — Газета „Известия" з 20 лютого опублікувала офіційне повідомлення ТАСС про арешт совєтського громадянина В. Г. Калініна, обвинуваченого у шпигунській діяльності в користь „іноземної держави". Над арештованим відбувся суд, який засудив його на „кару згідно із законом", тобто або на розстріл, або на досмертне ув'язнення. Ніяких інформацій про самого обвинуваченого у повідомленні не подано, стверджуючи тільки, що „у ході суду доказано, що Калініна рекрутовала іноземна розвідча служба і він мав за завдання збирати інформації, що є державною і військовою таймницею та передавати їх представникам іноземної розвідчої служби. В час арештування в Калініна знайдено інформації, що їх він призбирав для передачі іноземній розвідчій службі, шпигунські інструкції, засоби для невидного записування, кодову книжку й інші матеріяли, призначені для підривної роботи проти Совєтського Союзу". В. Г. Калініна судив військовий трибунал.

Таке совєтське повідомлення про шпигунську аферу, в якій був замішаний совєтський громадянин, нагадує подібне повідомлення ще з 1962 року, коли було засуджено на кару смерти за шпигунську діяльність полковника Олега Пеньковського, обвинуваченого у співпраці з британською і американською розвідками.

Відбулася конференція Програмово-методичної Комісії Шкільної Ради УККА

Ню Йорк (Ш. Р.) — 15 лютого 1975 р. тут відбулася конференція Програмово-методичної Комісії Шкільної Ради УККА в якій взяли участь управи й учителі ближчих і дальших околиць. Конференція була присвячена навчанню української мови в школах українознавства та перезірці дотеперішніх програм. На конференції розглянено реферати пань — Л. Кисілевської-Ткач і Н. Хоманчук.

Конференцію проводив проф. д-р Е. Жарський. У дискусії над рефератами брали участь: С. Карпинська, П. Андрієнко-Данчук, С. Квасовська, М. Одежинська, І. Кучер, О. Мельничук, О. Лужницький, Б. Ясінський, Б. Качмарик, С. Стецик, І. Гурин та ін.

Прелеґенти підкреслювали вимогу навчати у школах мови; граматика — це тільки засіб пізнання структури мови і її норм. Стоїмо перед альтернативою: чи навчати мови так, як в американських школах учать англійської мови, чи давньою методою, т. зв. втокмачуванням у голови дітей норм мови і правопису з допомогою граматики. Навчання англійської мови в американських школах має інші проблеми, ніж слов'янські мови. „Спеллінґ", убога граматика (головно флексія); зате ідоми і фрази стоять тут на першому місці.

Українська мова багата щодо флексії, коньюґацій і синтакси, видається ніби трудною для наших дітей, що вже змалку вивчають англійську мову „на вулиці", а далі в садку і в початковій школі, де легко засвоюють слозництво, діоми, вимову. Тому вони для „вигоди" легко говорять по-англійськи і занедбують рідну мову.

Тільки дім і рідна школа можуть запобігти „затраті" української мови у наших дітей.

У висліді дискусії переглянено програми і пляни навчання та виховання і пороблено відповідні поправки і доповнення. Зокрема розглянено і прийнято проєкт програми навчання мови, літератури, історії та географії. Рішено відбути окрему конференцію для розглянення програми для англомовних і двомовних кляс.

Студентство Олбанської Округи вшанувало Крутянських Героїв

Трой, Н. Й. (І. Д.). — Заходом Української Студентської Громади в Олбані відбулася 16 лютого Крутянська академія в залі Українського Клюбу у Вотервліті, Н. Й. Голова УСГ, студ. Ірина Боднар, відкрила академію, що вже ввійшла у традицію українського студентського руху. Студентка Діяна Боднар прочитала доповідь про геройство української студентської молоді столиці України — Києва в бою під Крутами тому 57 років. Іван Демчар відіграв на акордіоні в'язанку українських військових пісень. Доповідь „Бій під Крутами" прочитав в англійській мові студент Іван Сенета, а студент Любомир Поповський відіграв на фортепіяні в'язанку стрілецьких пісень. Василько Боднар зиголосив мельодекляцію — „Молитву" Є. Маланюка при супроводі студентів Степана Карабіна (сопілка) й Івана Сенети (ґітара). Співочий гурток (10 студенток) „Кобза", під проводом дириґента Ярослава Кушніра, виконав низку стрілецьких і військових пісень при фортепіяновому супроводі студ. Наталки Кушнір. Співом національного гимну закінчено цю академію нашої студентської молоді.

Підготовляється маніфестація в обороні прав жінки в СССР

Ню Йорк (С. Б.). — Об'єднаний Комітет Українських Жіночих Організацій Метрополітального Ню Йорку, разом з місцевим Відділом УККА при активній підтримці Централі УККА, приготовляють маніфестацію для оборони прав жінки в СССР та з вимогою звільнити всіх жінок політв'язнів та переслідуваних за релігійні вірування і за вільну думку.

Жінка в СССР, а в Україні зокрема, поневірювана комуністичною партією, переслідувана державними урядами, тероризована органами КҐБ, не має найскромніших умов людського життя, не має родинної атмосфери, а тюрми й концтабори СССР начинені жінками, які виконували свій обов'язок супроти своєї родини й свого народу. А деяких з поміж них, як Аллу Горську, режим знищив. Не зважаючи на це, неначе глум, Москва проголосила в цьому „Році Жінки" день 8 березня „Днем Жінки".

Для звернення уваги на ці безправства, що їх зазнає жінка з рабовласницькому СССР взагалі, а в Україні зокрема, власне на цей день, 8-го березня, запляновано в Ню Йорку велика українська маніфестація в обороні прав жінки в СССР. Час, місце і програма маніфестації будуть своєчасно проголошені.

Корпорація „Волт Дізней" братиме участь у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежности

Вашингтон. — Федеральний уряд і речники фільмової корпорації „Волт Дізней" повідомили, що ця корпорація братиме активну участь у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежности. Корпорація зобов'язалася протягом 15-ох місяців у своїх двох розвагових парках для дітей, у „Волт Дізней Ворлд" поблизу Орлянедо, Флорида, та в „Дізнейленд" в Анагайм, Каліфорнія, організувати вистави „Америка парадує", під час яких будуть зображені важливіші події з історії Америки. Наприклад, відповідно одекоровані вози („фловти") зображуватимуть відкриття Америки Христофором Колюмбом, відсвяткування першого Дня Подяки, життя на „Дикому Заході", включно з ковбоями та індіянами, а 8-футові постаті зображуватимуть таких визначних американців як Бенджамин Франклин, Джордж Вашинґтон, Абрагам Лінкольн та інші. В „Дізнейленд" і в „Волт Дізней Ворлд" відвідувачі матимуть змогу побачити відтворення таких подій, як протестаційні марші суфражисток, які відбувалися в кінці минулого і на початку теперішнього століть, перевезення пошти так званим „Поні експрес", полет американських астронавтів на Місяць тощо.

Деякі критики вважають, що ці вистави і паради в двох розвагових парках для дітей матимуть надто „комерційні" і „несерйозний" підхід до важливих і поважних подій із історії Америки. Ще інші критики зазначують, що досі не виготовлено майже жадних плянів віддзеркалити вклад різних етнічних груп у життя і культуру ЗСА. Досі заплянозано показати кілька індіянів, але навіть нема натяків, що буде зображене життя неґрів чи інших расових чи національних меншин.

Натомість Адміністрація 200-річчя Американської Незалежности, федеральна аґенція, яка координує відзначування цієї річниці по цілій країні, та речники корпорації „Волт Дізней" твердять, що паради і вистави у двох розвагових парках викличуть „масове зацікавлення".

Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Клівленді відбула збори, обрано управу

Клівленд. (В. І.) Хвилеві заломлення в праці — нормальна річ у житті. Але вихід з цих заломлень та прямування, мимо всіх перешкод, до раз наміченої мети — це ознака тільки зрілих людей і зрілої громади. Такою зрілістю можуть похвалитися члени Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Клівленді. Останні Загальні Збори кооперативи, що відбулися тут в неділю, 26 січня, були дуже доброю нагодою для продемонстрування цих їх якостей, позитивного наставлення до виникаючих в праці труднощів та доброї волі в їх поборюванні.

Тінь недовір'я до проводу кооперативи та непевности, що були нависли від деякого часу над кооперативою в наслідок одного судового вироку, як виявилось на цих Зборах, були перебільшеними, не так страшними, як їх початково мальовано, а вже цілком неспівмірними з тим позитивним бажанням подавляючої більшости членства кооперативи, яке однодушно рішило продовжувати добру кооперативну справу, почату групою ентузіястів українсь-

(Закінчення на стор. 4-ій)

„ЖИТТЯ ОМИНАЄ ГРЕБЛІ, ПОБУДОВАНІ СТАРШИМ ПОКОЛІННЯМ", ЗАЯВИВ ГОЛОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ СУМ ОМЕЛЯН КОВАЛЬ, ГОВОРЯЧИ ПРО СПІВПРАЦЮ МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Джерзі Сиıі. — Відповідаючи на запит про відносини між українськими молодечими організаціями, голова Центральної Управи Спілки Української Молоді (СУМ) мґр Омелян Коваль сказав, що „життя оминає греблі, побудовані старшим поколінням" та що на сучасному етапі існують щораз то „кращі можливості співпраці членів різних українських молодечих організацій". Це, безперечно, пов'язується з фактом, що до керівництва у сумівській організації, яка разом у всіх країнах своєї діяльности нараховує понад 13,000 членів, приходить чергове, молоде покоління, продукт виховання у країнах українського поселення. Ці зміни є надзвичайно позитивні, а від того, наскільки вони будуть ефективні, зале-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Під час відвідин у „Свободі". На фото (зліва): ред. Ігор Длябога, інж. Мирослав Шміґель, ред. Любов Коленська, гість з Европи мґр Омелян Коваль та редактори Михайло Сосновський, Володимир Левенець і Зенон Снилик.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конституційний обман

Під час кожних виборів у Квебеку виставляє своїх кандидатів партія, яка вимагає самостійности для тієї французькомовної канадської провінції. В американському „коммонвелті" Порто Ріко на виборчих списках знаходяться кандидати партій, які вимагають незалежности для цього острова. І хоча в Квебеку і Порто Ріко ці „сепаратисти" притягають тільки від 2 до 5 відсотків голосів, то фактом є, що ці партії мають повне право висувати своїх кандидатів і пропаґувати свої програми. Подібні права мають партії і в інших демократичних країнах світу. Для прикладу навести б факт, що у Парляменті Великобританії сидять посли, які належать до Шотляндської Націоналістичної партії. Недавно американський Уряд погодився надати островам Північні Маріяни статус „коммонвелту", але тільки під умовою, що раніше між населенням цих островів буде переведений плебісцит під наглядом Об'єднаних Націй, який має доказати, чи населення справді бажає входити в такий політичний зв'язок з Америкою. Отже, ЗСА, Канада, Великобританія та інші демократичні країни світу дають своїм громадянам можливість свобідно висловити свої бажання щодо власного політичного статусу чи політичного майбутнього.

Напрошується питання: коли відбувся останній плебісцит чи дійсно вільні вибори в останній у світі імперії на ім'я якій Совєтський Союз? Коли останній раз могли не тільки українці, білоруси, грузини, вірмени, литовці та інші неросійські народи, але й самі росіяни свобідно висловити свої бажання щодо власного політичного статусу чи політичного майбутнього? Адже стаття 125 Конституції СССР зазначує, що громадянам „ґарантується законом: а) свобода слова; б) свобода друку; в) свобода зборів мітинґів г) свобода вуличних походів і демонстрацій". А стаття 17 цієї паперової „конституції" пише: „За кожною Союзною республікою зберігається право вільного виходу з СССР". Подібні слова містить стаття 14 Конституції Української ССР. Але в дійсності громадянам Совєтського Союзу чи „суверенної" Української ССР не тільки не вільно користуватися цими ґарантованими „конституціями", правами, але навіть за саму їх пригадку словами запроторюють до в'язниць, концтаборів та закладів для божевільних.

Що вільно восводі...

Українські історики в Українській ССР час від часу зважуються поставити на порядок дня питання про перевидання всіх тих історичних матеріялів, що стосуються української історії і були публіковані в роки перед революцією в російській царській імперії в Україні, на західніх українських землях, чи поза кордонами України. Як відомо, не тільки значне число публікацій з того часу, але навіть багато видань, публікованих упродовж 20-ох років таки в Українській ССР в час ще відносної там відлиги, є зняті з обігу і їх не вільно перевидавати.

В „Українському історичному журналі" за листопад м. р. появилася у статті: „Місце творчої спадщини проґресивних істориків XIX ст." інформація, що кидає чимало світла на ситуацію в СССР. Автор статті у контексті іншого матеріялу говорить про „досвід наших російських колеґ, які останнім часом перевидали багатотомники праць найвизначніших представників вітчизняної дожовтневої дворянсько - буржуазної історіографії — В. М. Татіщева, М. С. Соловйова, В. О. Ключевського" і додає, що варто було б „у майбутньому" принаймні „порушити питання і про перевидання ... кращих творів деяких інших проґресивних діячів дожовтневої історіографії, зокрема фундаторів Академії наук УРСР ..."

На звичайній і зрозумілій мові вся ця інформація промовисто говорить про те, що російські вчені історики мають право і змогу перевидати твори російських царських істориків, мовляв, вони „найвизначніші представники вітчизняної дожовтневої дворянсько - буржуазної історіографії". Ніяких застережень щодо „проґресивности" і змісту перевиданих творів російських авторів немає. Шкода й мріяти, щоб дошукатися „проґресивізму" у совєтському розумінні у Соловйова, Ключевського чи Татіщева, не рахуючи неназваних, але перевиданих авторів суцільно консервативно - реакційного напрямку. В ніякому випадку їхня реакційність і консерватизм не становлять перешкоди в тому, щоб їхні багатотомні твори в СССР були перевидані й поширені.

У випадку української історіографії, то дозволяється брати до уваги для перевидання твори тільки справді „проґресивних", чи „близько - проґресивних" авторів і вчених. Всі інші — це „буржуазні націоналісти", включно з найбільшим українським і світової слави вченим й істориком Михайлом Грушевським, „Історія України-Руси" якого по сьогодні є, не зважаючи на 58 років існування „суверенної" Української ССР, найсерйознішою і найвагомішою науковою історичною працею. Цієї багатотомної „Історії" М. Грушевського в Українській ССР перевидавати не вільно, бо в ній показана „відрубність" українського історичного процесу від історичного процесу російського народу. В той сам час, твори виразно протисоціялістичних, але з великодержавною імперіялістичною російською тенденцією, російських авторів перевидавати можна.

У цьому випадку, як ніде краще, надається повторити слова відомого прислів'я: „Що вільно восводі . . ."

В Камбоджі створилася критична ситуація для уряду

Фном Пенг. — У висліді замінування річки Меконґ, з допомогою якої уряд Камбоджі міг втримувати зв'язок з зовнішнім світом і якою досі доставлювано до столиці країни харчові продукти і зброю, столиця Фном Пенг тепер практично відтята від зовнішнього світу і находиться у дуже небезпечній ситуації. Комуністичні з'єднання, які окружили Фном Пенг, продовжують обстрілювати місто ракетами наносячи втрати цивільному населенню. Згідно з інформацією американської амбасади в Камбоджі, ситуація в країні настільки критична, що коли урядовим військам не пощастить розірвати бльокаду і дістати допомогу в харчах і зброї упродовж найближчих двох тижнів, то можна буде рахуватися з найгіршим. З цих міркувань, амбасада доручила всім американцям в Камбоджі негайно вислати з країни свої родини. Постачання країни з Тайланду з допомогою обмеженої кількости літаків цілком невистачаюче і заспокоює не більше як десяту частину поточних кожноденних потреб населення і війська.

П. Феденко

РОКОВИНИ ЯЛТИ

Мюнхен. — 5-го лютого 1945 року почалися наради урядів великодержав у Ялті, на Кримському півострові. Були там Рузвелт, Черчілл і мимовільний союзник демократичних країн — Сталін. Францію, що зазнала поразки у війні з Німеччиною 1940 р. „велика трійка" не запросила на конференцію в Ялту: Францію викреслили із реєстру великодержав. Цієї образи не забув де Голль своїм союзникам, коли став у Парижі президентом.

Хоч перше слово в Ялті мав Рузвелт, як голова уряду наймогутнішої світової держави, однак політичний успіх на цій конференції мав Сталін. Дивна річ: Рузвелт і Черчілл знали, що в СССР панував режим диктатури й терору, але вони приймали за щире золото слова Сталіна, мовляв, Москва хоче забезпечити свободу, незалежність, демократію в країнах, що попали в той час під окупацію совєтських армій. Перед цими ілюзіями перестерігав Рузвелта тодішній американський посол у Москві Джон Булліт. Він писав, щоб не вірили „кавказькому бандитові", котрий уважає всіх за таке саме „стерво", як він сам є. Але Сталін умів представити союзникам у Ялті заслуги совєтської армії у війні з Гітлером і вимагав компенсації.

„Твердим оріхом" у Ялті була справа Польщі. Адже ж Польща була від вересня 1939 вірною союзницею західніх демократичних держав і впала під ударами спільників — Гітлера й Сталіна. Але про це в Ялті забуто і Рузвелт та Черчілл погодилися визнати комуністичний уряд, який створено в Люблині з волі Москви під проводом Осубки Моравського. Під натиском Рузвелта - Черчілла голова польського екзильного уряду в Лондоні, Станіслав Миколайчик, вступив, як віцепрем'єр, до Люблинського тимчасового „Уряду національної єдности", бо Сталін обіцяв улаштувати „вільні вибори" в Польщі і не мішатися до польських внутрішніх справ.

Трудно сказати, що повело Рузвелта й Черчілла прийняти цей проєкт Сталіна. Відомий американський дипломат Джордж Кеннан обвинувачує Рузвелта, пише, що президент робив дитячі помилки" в Ялті, повіривши словам криводушного грузина. Другий дипломат Чарлз Болен писав, що Черчілл з Рузвелтом досягнули того, що було можливе в тодішніх обставинах.

Фактично ж Рузвелт і Черчілл надіялися на поміч Сталіна у війні з Японією, і своїми уступками домаганням Москви в Европі хотіли уласкавити „вождя світового пролетаріяту" (Атомова бомба тоді ще не була готова в Америці, і Рузвелт боявся, що доведеться довго воювати з Японією). В Ялті вирішено визнати нові західні кордони СССР, які здобув Сталін через союз з Гітлером 1939 р. Черчілл і Рузвелт хотіли залишити під польською владою Львів і Дрогобич, але Сталін зручно виставив право українців на самовизначення: мовляв, у 1939 році в Західній Україні та на Білій Русі відбувся „плебісцит" і тоді „визволені брати" добровільно прилучилися до СССР... Більше того: Сталін заявив, що в 1920 р. англійський уряд (лорд Керзон) визнав кордони для Польщі далеко на захід від Львова й Дрогобича. Виходить, — казав Сталін, — що в 1920 р. англійський уряд ліпше обороняв інтереси росіян та українців... — І що я скажу росіянам та українцям, коли віддам західні українські землі під польську владу? Був із Сталіна не абиякий демагог і „діялектик". Він звелів поставити під суд у Москві членів підпільного польського уряду, що діяв у Польщі від 1939 року, і катовані польські патріоти визнавали на суді свою „вину" перед СССР...

Віддавши Москві на поталу народи східньої Европи, Рузвелт і Черчілл не дістали допомоги Сталіна у війні проти Японії. Сталін послав своє військо проти японців тоді, коли атомові бомби примусили Японію до капітуляції.

Після поразки Німеччини та Японії Москва негайно пустила в рух пропаґанду проти американських і англійських „імперіялістів" і почала прискорену „совєтизацію" країн між Балтійським і Чорним морем. Навіть Греції Москва пробувала накинути свій режим.

Коли б в Америці передбачали дальший розвиток російської могутности, то Вашингтон міг би спинити і зліквідувати режим, ні що прямує до панування над світом: загроза атомовою бомбою поставила б Сталіна на коліна. Але сталося інакше. Секрет атомової бомби викрала совєтська аґентура, і тепер СССР — „каторжна імперія" загрожує всьому людству нашої плянети.

Лагідне ставлення Лондону й Вашинґтону до вимог Москви після перемоги над Німеччиною та Японією в 1945 році пояснюється впливом російської пропаґанди в цілому світі, особливо ж у демократичних великодержавах. Ця пропаґанда представила державу Сталіна як „зразкову демократію", що „врятувала світ" від тиранії Гітлера. Уряди Англії й Америки, навіть коли б хотіли, мабуть не могли б послати свої армії проти совєтського війська. Солдати американські й англійські рвалися додому.

В Парижі в уряді де Голля засідали міністри - комуністи.

Цю ситуацію використала Москва. Від 1945 року російський імперіялізм почав рости, мов на дріжджах. Коли провідники урядів демократичних в е ликодержав реально оцінили наслідки Ялти і хотіли спинити натиск Москви у всіх напрямах, то вже було запізно. В СССР почали виробляти власні атомові бомби.

Про Україну згадано після Ялти в дебатах Лондонського парляменту. Один посол запитав міністра закордонних справ Ідена, яка людність живе в Галичині! Він відповів: „Українці". Але про право українського народу на самовизначення міністер не згадав. Отак за „самовизначення" визнано нам „плебісцит" і „вибори" до совєтів, які улаштувала Москва в Західній Україні в 1939 році.

Яр. Рудницький

„САББАТИКАЛЬНИМ ВОЛЬОНТЕРОМ" У БРАЗИЛІЇ БУВШИ...

Після моєї „саббатикальної" поїздки до Індії прийшла черга на Бразилію, точніше Куритибу. Як відомо, Федеральний університет в Куритибі один із найстарших університетів Бразилії. Перший раз я відвідав його в травні 1971 р., і тоді познайомився з ректором д-ром П. Ф. Бразілієм та професурою, зокрема ж із землячкою, молодою й надійною вченою, проф. Оксаною Борушенко. Її Департамент Історії саме тоді приготовлявся до введення післяґрадуаційних студій і до започаткування широко закроєної науково - дослідчої праці в ділянці історичної демографії. Треба було їм сил з докторатами, бо такі були вимоги самої програми, а теж і федерального Міністерства Освіти. Я порадив тоді проф. Борушенко зробити докторат в УВУ, зокрема ж у тодішнього декана Філософічного Факультету проф. Наталії Полонської - Василенко. Як тему подав я історію українців у Бразилії. Пані Оксана зв'язалася з УВУ, відбула приписані „літні семестри" в 1971 і 1972 роках і, з зачисленням її післяґрадуаційних студій у Бразилії та прийняттям дисертації, пройшовши успішно докторський ригороз у 1972 р., повернулася з Европи як „перший доктор УВУ" в Бразилії. Саме тоді започаткували в Паранському університеті післяґрадуаційну програму й вона включилася в склад професури, пройшовши всі вимоги державного конкурсу на таке становище.

Як і інші університети Федеральний університет Парана в Куритибі працює не тільки виключно своїми силами, але й запрошеними професорами з інших країн. В 1973 р. за старанням д-ра Оксани Борушенко дістав я таке запрошення. Не тільки допомогти в розбудові післяґрадуаційної програми, але і дати курс про "міжкультурні й міжетнічні контакти" для кандидатів на маґістерії. Я охоче погодився на це запрошення тим більше, що Канадська Екзекутивна Служба Закордоном (КЕСО) в Монтреалі ґарантувала оплату подорожі туди й назад. За згодою декана МекКарті я закінчив скоріш свої іспити в Манітобському університеті й 19-го квітня 1973 р. відлетів до Бразилії. Мій тодішній курс у Федеральному університеті Парани тривав шість тижнів. Я мав дванадцять молодих професорів і професорок із Куритиби, а то й південнобразилійських університетів, як з Порто Алеґре, Флоріянополіс тощо. Викладати треба було по-французькому бо це з бразилійських університетах перша з чужих мов у післяґрадуаційних студіях. Мої „колеґи - студенти" читали свої семінарні праці по-португальському, а в окремих випадках проф. Борушенко була перекладачкою-посередницею в клясі. Головна тема мого викладу були „міжкультурні й міжетнічні контакти". Опираючися на своїх дослідах у цьому напрямі („мови й культури в контактах"), а теж на досвіді в Королівській Комісії Б-Б, я обговорив докладно свою типологію цих контактів — „енклявні", „симбіотичні", „гибридні" й „вигаслі" типи, й заохотив учасників курсу до опрацювання їх на основі бразилійського матеріялу. Вислідн нашої праці були задовільні тим більше, що ми відбули кілька теренових поїздок до „енклявно-симбіотичних" поселень, таких як японсько - бразилійська Нова Еcперанса, коло Апукарани, німецько - менонітські Джойнвілл, Блюменав, Вітмарсум, українські Нова Україна, Прудентополіс та інші. Найбільше враження зробила на мене тоді праця проф. Р. Муссалан про нововідкрите (1973) бразилійське плем'я амазонських тубільців, тоді умовно названих „Жіґантес" (велетні); це була типова культурно - етнічна „енклява" в моїй схемі.

Як сказано, курс пройшов дуже успішно, „студенти-професори" були дуже вдоволені, зав'язалася між нами щиросердечна дружба. Вдоволені були й керівниці післяґрадуаційної програми — проф. Кекилія Вестфален і Альтіва Беляна. Як нагороду за мою працю (до речі, безплатну) вручено мені в окремій церемонії Медалю Федерального університету Парани, а на від'їзд-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Голоси читачів

А, ДІЙСНО, БУЛО Б ГАРНО...

Думки Семена Комірного, висловлені недавно на цьому місці в „Голосі читачів" під заголовком: „Як би то було гарно", якби ми мали один великий, репрезентативний хор у світовій метрополії Ню Йорку, були немов апелем до студентських нових і старих напрямних. Жалко, однак, що залишився він немов голосом „вопіющого в пустині" — ніхто на нього не відгукнувся, дармащо автор закликав до обміну думками на тему розбудови нашої культури, зокрема хорової спадщини, за збереження якої нашим братам в Україні приходиться платити таку дорогу ціну та приносити такі великі жертви.

Дивно воно у нас, на волі. З одного боку ми подивляємо відвагу, мужність і жертву наших братів в Україні, які обороняють нашу ідентичність, то знову ж бойкотуємо концерти визначних носіїв мистецтва з України, а з другого — крім спорадичної участи в різного роду демонстраціях, ми дуже мало послідовно і витривало прикладаємо особистого таланту, знання і труду для розбудови і збереження нашої батьківської культури у вільному світі!

Тому було б направду гарно, якщо б не лише наша молодь взяла собі до серця цей заклик майже свого ровесника, 27-літнього Семена Комірного, який два роки тому приїхав з України і зараз став головним диригентом хору „Думка" в Ню Йорку, але щоб і старші віком наші громадяни, особливо із талантом і музичною освітою, закотили рукави і, замість вигадувати все нові установи, підустанови тощо, взялись за організування по своїх осередках бодай філій „Молодої Думки", щоб от уже у грядуче святкування 200-річчя Америки ми виставили на сцену 500 музично обдарованих і належно підготованих дітей, або щоб хоч із 200 хористів під Карнеґі Голл задемонстрували нашим землякам з України, радіо і телевізійним репортерам, як ми тут, у вільному світі, направду зберігаємо і популяризуємо нашу культуру.

З цього була б більша користь на довшу мету, як плянування розбудови великого ґльобального концертового бюра чи видавництва нот, як у хорах, от хоч би церковних, і так нема кому співати.

Часто чуємо докір — де наша молодь!? Дозвольте відповісти — там, де їх батьки. Якщо родичі байдужі до порушених С. Комірним проблем, то тим більш байдужі їхні діти.

Богдан Бідяк

Ню Йорк

З НАШИХ БУДНІВ

ГОСТІ-МЕЦЕНАТИ

„Мистецький Клюбе!
Ми не багаті,
Золота, дарів
Не можем дати!"

Такою, більш - менш, коляддою почали в „ЛМКлюбі в Ню Йорку свій „Вечір пісні і розваги" наші добрі друзі й добродії, подружжя (сказавши за проф. Чапленком), Олена та Володимир Гентіші і, знаний соліст оркестри „Амор", Ігор Раковський. Якщо мова про Ігоря, то він почав вишколювати свій голос у славному гімназійному хорі в таборі „Орлик" (Берхтесґаден), де його однокашник, Юрій Тимченко, робив йому поважну конкуренцію. Всесторонні вокально - музикальні таланти „українського „Ліберачі", В. Гентіша, знані широкій публіці з Союзівки. А, от, що його дружина, пані „Дьодя" з адміністрації „Свободи", зберігала в своїм бюрку твори красного письменства, — цього, мабуть, ніхто досі не знав, крім її головіка і деяких членкинь 82-го Відділу СУА.

Аж на п'ятничевому вечорі в Літературно - Мистецькому Клюбі, дня 24-го січня 1975-го року, цей закопаний скарб відкрився повністю і заблис, отже, — майтеся на увазі друзі-гумористи з АДУК-у і „Слова": народилася ще одна жіноча письменниця, ще одна кандидатка до літературної нагороди ім. Івана Франка в Чикаго!

Інший рід меценатства проявив один з перших добродіїв нашого Клюбу, і цим способом культурно відзначив своє 80-річчя, знаний піонер українського книгарства в цій країні, п. Мирон Сурмач - старший. Він особисто передав голові ЛМКлюбу, інж. Іванові Жуковському, чека на 50 долярів, — „але з додатком"! — як казав дядько Тарас із п'єси „Мина Мазайло": попросив пана голову, щоб вивісив у Клюбі, на видному місці, картогку з написом: „Просимо в залі не курити!"

З важким серцем припилював цю картогку наш пан голова, завзятущий курець, так само, врештою, як і пані секретарка, проф. Надія Литвиненко, і під цим оглядом між тими двома гільними членами Управи панує абсолютна гармонія!. Недавно автор цих рядків відвідав книгарню „Сурма" на 7-ій вулиці і попросив її власника, щоб заглянув до Клюбу в наступну п'ятницю.

— Ми вам заспіваємо „Многая Літа", з нагоди вашого 80-річчя, — додав.

— За що?.. За 50 долярів?

— Ні, за цю картогку — „Просимо не курити"!

Ікер

УКРАЇНІКА В ЗСА

Написав Р. Голіят

З допомогою УНСоюзу 24-го травня 1940-го року в Вашингтоні 800 делеґатів з цілої Америки створили Український Конґресовий Комітет Америки. Завданням цієї установи американських українців було й є правдиво інформувати вільний світ, в першу чергу англомовний, про український нарід, його культуру й історію. Для інформаційних цілей в 1944-му році виходить англомовний журнал The Ukrainian Quarterly, що, крім ЗСА, розсилається по цілому світі, включно з СССР. В 1948-му році започатковано видавання англомовного двотижневика The Ukrainian Bulletin, який розсилалося по університетах, бібліотеках, чужинецьких амбасадах. Ряд подяк, які отримав головний редактор тих англомовних видань д-р Володимир Душник, та признань від чужомовного читача є доказом зацікавлення ширших кругів інтелектуального світу цими публікаціями УККА. На превеликий жаль, Український Бюлетень перестав виходити.

Український Конґресовий Комітет видав досі такі публікації: V. Sichynsky: Ukraine in Foreign Comments and Descriptions; V. Hryshko: Experience with Russia; W. Dushnyck: In Quest of Freedom; M. Haliy: The 25th Anniversary of the Great Famine in Ukraine; (Compiled) — The Ukrainian Insurgent Army in Fight for Freedom and Twenty Years of Devotion to Freedom; G. Luznycky: Persecution and Destruction of the Ukrainian Church by Russian Bolsheviks; D. Solovey: On the 30th Anniversary of the Great-Man-Made Famine in Ukraine; Father Agapius Honcharenko: First Ukrainian Priest in America, by T. Luciw; Death and Devastation on the Curzon Line, by Walter Dushnyck (UCCA and the Committee Against Mass Expulsion); Martyrdom in Ukraine: Russia Denies Religious Freedom, by Walter Dushnyck. The America Press. The Russian Provisional Government and the Ukrainian National Movement, by Walter Dushnyck (UCCA). Congressional Records — United States Government Printing Office, Washington D.C.: Europe's Freedom Fighter — Taras Shevchenko; Communist Takeover and Occupation of Ukraine; Shevchenko — A Monument to Liberation, Freedom and Independence of All Captive Nations; Shevchenko Statue of Liberty in Nation's Capital; Communist Aggression Against Ukraine and Other Non-Russian Nations in the U.S.S.R.; Celebration of 42nd; 43rd; 44th; 45th; 46th; 47th; 48th; Anniversaries of Ukraine's Independence in U.S. Congress.

УККА видав 62 відбитки конґресових рекордів: заяв сенаторів, конґресменів і посадників міст з нагоди святкувань 22-го січня — роковин відновлення Української Держави.

Крім широкої праці УККА, головно на відтинку англомовних публікацій, слід згадати Наукове Товариство ім. Шевченка та Українську Вільну Академію Наук.

НТШ відновило свою діяльність на терені ЗСА в 1947 р., тобто вже в першій фазі української еміґрації до ЗСА. У відносно недовгому періоді діяльности НТШ видало ряд цінних праць англійською мовою, а саме: R. Smal-Stocki: The Impact of the "Sputnik" on the English Language of the U.S.A.; J.S.C. De Radius, An Unknown Forerunner of Comparative Literature; Shevchenko and the Jews; I. Nazarko: Metropolitan Julian Sas-Kuilovsky (1826-1900). T. Mackiw: Mazeppa (1632-1709) in Contemporary German Sources. I. Kamenetsky: Origin of the New British Imperialism. M. Pap: Ukraine's Struggle for Sovereignty, 1917-1918. R. Lysiak: Role of Non-Tyroxive Protein-Bound in Idiopathic Erythema Multiform. C. Manning: Collection of Papers. R. Holiat: Short History of the Ukrainian Free University. Martha Bohachevsky-Chomiak: The Spring of a Nation. (The Ukrainians in Eastern Galicia in 1848). Walter Dushnyck: The Ukrainian-Rite Catholic Church at the Ecumenical Council, 1962-1965; I. M. Novosivsky: Bukovinian Ukrainians (A Historical Background and their Self-Determination in 1918); Matthew Stachiw: Ukraine and Russia; Prof. Wasyl Lew: A Brief History of the Shevchenko Scientific Society; Walter Dushnyck: Professor Roman Smal-Stocki and His Contribution to the Ukrainian Nation; Vera Rich (Moses) and Percival Cundy "Moses and other Poems by Ivan Franko"; Matthew Stachiw, LLD.: Ukraine and the European Turmoil 1917-1919; Michael Yaremko: From Separation to Unity; Nicholas Fr. Chirovsky: The Ukrainian Economy. Matthew Stachiw and J. Sztendara: Western Ukraine 1918-1923. The Ukrainian Icon, by Sviatoslav Hordynsky (Providence Association). The History of Ukraine, by Rev. Isidore Nahayevsky (Providence Association). John Reshetar: Ukrainian Revolution 1917-1920; A Study in Nationalism. Princeton University Press. Lev E. Dobriansky: The Vulnerable Russians; U.S.A. and the Soviet Myth. D.S. Struk: A Study of Vasyl Stefanyk: The Pain at the Heart of Existence. Peter G. Stercho: Diplomacy of Double Morality. Yuriy Tys-Krokhmaluk: UPA Warfare in Ukraine. The Chornovil Papers, complited by Vyacheslaw Chornovil — McGraw-Hill Co.

Українська Вільна Академія Наук відновила свою діяльність на терені ЗСА в 1949-му році. Англомовні видання УВАНаук під назвою „Анали" здобули собі добре ім'я серед англомовних інтелектуальних читачів. По сьогодні УВАН видала 12 томів (34 книжки) „Аналів" з різнорідною тематикою.

У липні 1957-го року Видавництво „Пролог" почало видавати місячник "Digest of the Soviet Ukrainian Press". Це англомовне видання розходиться по бібліотеках, університетах, установах, як також передплачують його

(Закінчення на ст. 4-ій)

Зорганізоване робітництво не братиме участи в діяльності політичних партій – твердить Джордж Міні

Бел Гарбор, Флорида. — Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці. — Конгресу Індустріяльних Організацій, у вівторок, 18 лютого, заявив, що очолювана ним робітнича спілка не братиме активної участи в справах політичних партій та навіть не братиме участи у підбиранню делегатів на Крайову Демократичну Конвенцію, яка відбудеться 1976 року. Хоча Міні вже раніше часто підкреслював, що ця спілка не хоче бути залежною від жадної політичної партії, то в минулому чільні лідери цієї спілки завжди були дуже активні в Демократичній партії. Але в 1972-му році ця робітнича спілка потерпіла на Демократичній конвенції поразку, коли проти бажань її членів на пост президента був наименований сенатор Джордж МекГоверн. Також минулого грудня, коли Демократична партія в Канзас Сіті виготовляла свій статут, то представники робітничого руху виступали проти встановлення квоти для представників меншин на Крайову Демократичну Конвенцію у 1976-му році, але пропозиції робітничого руху не були схвалені в цілості.

Джордж Міні, промовляючи на нараді Екзекутивної Ради очолюваної ним робітничої спілки, заявив, що робітники в 1976-му році підтримуватимуть тих кандидатів, які виявляться найбільш прихильними до вимог робітничого руху, не зважаючи на партійну приналежність тих кандидатів.

Чикаґо й околиця!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Чикаґо, Ілл.

повідомляє, що

в суботу, 8-го березня 1975 р.
о годині 7-ій вечора
в Союзовому Домі
при N. Western Avenue, Chicago, Ill.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

в яких обов'язані взяти участь Члени Окружної Управи, конвенційні Делегати й Урядовці таких Відділів:
17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 118, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 223, 250, 259, 301, 335, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472, 499.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:
1. Відкриття Зборів й прийняття порядку нарад;
2. Вибір Президії Зборів;
3. Прийняття протоколу останніх Зборів;
4. Затвердження Номінаційної Комісії;
5. Звіт Окружної Управи й Контр. Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Уділення абсолюторії Окружній Управі;
8. Вибір Окружної Управи й Контрольної Комісії;
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, гол. секр. УНС
10. Запити до представника Союзу;
11. Затвердження пляну праці на 1975 р.;
12. Внески — запити — закриття нарад.

В зборах візьмуть участь:
ВОЛОДИМИР СОХАН — головний секретар,
МИРОН КУРОПАСЬ — головний радний,
АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО — головний радний
По Зборах буде ПЕРЕКУСКА
За Окружну Управу:
Михайло Ольшанський, голова — Лев Керичинський, секретар

Зимові святкування в Українському Селі в Ґлен Спей, Н. Й.

Неначе блискавкою проминули місяці відпочинку, затихли голосні співи та регіт молоді зі школи „Чорноморської Січі", прийшло чудо осінньої природи забарвлене райдугою кольорів, впав останній листок з дерев Української Верховини, опустила дорога Українського Села, замовк і останній постріл мисливця чатуючи, в дозволеному часі полювання, за рогачем, а перший сніг притрусив гори Ґлен Спей. Гірська природа вказує, що наш нарід, а з ним і мешканці Українського Села, а в Ґлен Спей, далеко від рідних міст та сіл буде зустрічати свят - вечірню зірку на чужині. Христове Різдво, це свято любови, надії та справедливости для всіх. Наші різдвяні звичаї, свят - вечірні страви, прикраси на Різдво, колядки, просфора, віковий звичай пропщати собі взаємно на Свят Вечір, це неоцінені духові скарби української культури і традиції, що повинні бути практиковані всюди, де живуть українці, як милий спомин, як духова сполука з рідною землею, як незаступима сила на чужині, зберігаючи нас всіх як одну українську родину.

Різдво Христове в Українському Селі в Ґлен Спей 7-го січня ц.р. було справжнім святом, як по свому змісті так і даром природи — снігом.

В навечер'я Різдва Христового — Свят Вечір із станції Дл-ю Ді Ил Сі в Порт Джервіс через 55 хвилин лунали українські колядки на хвилях етеру получені з різдвяними побажаннями, що їх вже кількакратно згадана радіостанція пересилає. В день Різдва Христового о год. 11:30 перед полуднем о. парох Білецький відслужив Святу Літургію, виголосивши при цьому відповідну 10 хвилинну проповідь.

Колядники, Українського Села Ґлен Спей відвідали мешканців Села з колядою, а зібрану пожертву в сумі 605 дол. передали на потреби своєї церкви св. Володимира.

В навечір'я Нового Року, за старим стилем, тобто дня 12-го січня, мешканці Села пережили потрясаючу подію, в цьому ж дні пожежа знищила до тла головний будинок відпочинкової оселі „Верховина", що його вартість, з огляду на конструкцію будови та викінчення, годі оцінити.

Новорічна зустріч, як і попередніх роках відбувалася на „Верховині", дружньо-родинній атмосфері з участю наших сусідів, в більшій частині членів уряду місцевої громади із шампанським включно.

Як колись вінок зимових святкувань Водохреща — Йордан, святковано 19-го січня ц.р. І тим разом мешканці Села, заповнили свою чарівну церковцю, а парох о. Білецький відслужив Божественну Літургію, після якої, на церковному подвір'ї, у стіп імпозантного Хреста, виточеного з льоду, довершив Йорданського благословення води.

Вдоволення мешканців українського Села в Ґлен Спей велике із цьогорічних святкувань, Різдва, Нового Року та Йордану, бо святкування ці стали набувати свого правного громадянства, та належить вірити, що внезабарі Українське Село стане справжньою парафією, із своєю, церковою, як писанкою, із будинком — приходством для священика та сталим священиком, який зможе привести до стада й тих, що сьогодні в чужому середовищі, чуються по-чужому, та з тугою вижидають повороту до свого і своїх.

Після Богослуження у церкві о. парох відвідав мешканців із традиційною свят-йорданською водою.

Закінчивши наші зимові святкування в цьому році, житимемо з вірою і надією на святкування і в другому. Вправді дорога це довга і важка одного цілого року, та належить сподіватися, що час для нас сприятиме. Вірґілій каже: „Тікає час, без спромоги його надробити".

Михайло Добош

Свят-Вечір у Джерзі Сіті

Відділ ООЧСУ й Осередок з Батьківським Комітетом в Джерзі Сіті вже втрете з черги, в залі Українського Народного Дому, влаштували для членів і гостей Свят-Вечір з дещо відмінною від попередньої програмою.

Цього року Вечір влаштовано в неділю 5-го січня. Голова Відділу ООЧСУ відкрив програму Вечора вступною доповіддю. Найстарший віком, активний в громаді, сотник Олекса Демченко вніс сніп. Біля нього було двоє „внучків" із в'язками сіна. Сотник поздоровив велику родину і розказав про символіку снопа, а за той час накрито стіл.

Сумівська молодь засвітила свічечки і ялинку; Нуся Вох віддеклямувала вірш, а далі всі, серед розставлених ялинок і розмальованих декорацій, на „лісовій галяві", відограли за постановою виховниці Олени Галькевич сценічну картину Ніни Калюжної „В лісі на ялинці". Особливу увагу глядачів притягали дво-три річні малята в ролях сніжинок і зайчиків, що сиділи на пеньочках.

Відтак приявні поділились просфорою, яку поблагословив о. декан Антін Борса і започаткував „Бог Предвічний..." Пані подали на столи дванадцять страв.

Під час вечері, декотрі члени ООЧСУ із-за столів непомітно зникнули.. і за декілька хвилин повернулися, але вже переодягнені в царів, пастушків, янгола, чорта і посередника — жида. Цей „Вертеп" був у постанові Івана Цьолка. Такий самісенький Вертеп, як колись ми бачили на Західних Землях України. Навіть жид примилювався, що він із Белза.

„Вертеп" написав о. декан Іван Заверуха ще 1925 року, а член ООЧСУ С. Миколишин після 50-ти років відтворив те з пам'яті, що виступаючи — пережив юнаком.

Редактор Василь Пасічняк прочитав фрагмент з прихильної до українців доповіді, кардинала Петра Паренте.

Голова Відділу УККА д-р Є. Котик висловив вдячність і признання влаштувальникам Вечора.

Дохід 55 дол. призначено на ж для молоді „Крилаті".

Закриваючи програму, зазделегідь запрошено всіх на наступний рік.

Іван Кравчук

Єгипет відмовляється дати для Ізраїля ґарантії про ненапад

Каїро. — Оцінка переговорів між єгипетським президентом Анваром ель-Садатом і державним секретарем Генрі Кіссінджером у єгипетській пресі не тільки позитивна, але й оптимістична. Єгипетські офіційні кола заявили, що єгипетський уряд „заохочений" вислідами переговорів. Одночасно, однак, ці чинники підкреслили, а також це відзначено в пресі, що Єгипет в теперішній ситуації не дасть ніяких ґарантій Ізраїлеві про ненапад в заміну за звільнення Синаю. Одиноке запевнення з боку Єгипту для Ізраїля це те, що Єгипет не зачне війни до часу, поки існують мінімальні вигляди на мирне полагодження конфлікту. В опінії єгипетських офіційних чинників такі вигляди на позитивне полагодження арабсько - ізраїльського конфлікту існують і цим зумовлений оптимізм Єгипту і Генрі Кіссінджера.

По закінченні розмов в Каїрі Кіссінджер відвідав Сирію 13 лютого і того ж дня вечором повернувся до Ізраїля, де поінформував членів ізраїльського уряду про висліди розмов в Каїрі і Дамаску. По закінченні розмов в Єрусалимі 14 лютого, Кіссінджер відвідав ще короля Гуссейна в Йорданії, заповідаючи, що в його плянах є повернутися на Близький Схід в першій половині березня.

ГОЛОВНА РАДА
НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА
і
ДИРЕКЦІЯ ФІЛОЛОГІЧНОЇ СЕКЦІЇ
повідомляє Членство, що 1-го лютого 1975 року, відійшов у Вічність у Львові, на 86-му році життя
Д-р МИХАЙЛО РУДНИЦЬКИЙ
дійсний член Філологічної Секції НТШ, емер. професор університету ім. Івана Франка у Львові, кол. декан там. філософічного факультету, письменник і літературознавець.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

До уваги читачів

НОСТРАДАМУС І МИ

Нострадамус (астролог жидівського походження), який жив 400 років тому в Франції, записав різні передбачення, що, за твердженням знавців цих записів, послідовно збуваються. Передбачення недалекого майбутнього припадає на 1970-1980 роки: Вогненний Бог із димом та громовицями зітре з поверхні Землі міста і жовтий Схід залле Захід... Так я писав ще в 1968 році (див. літературно - мистецький журнал „ВОЛОСОЖАР", ч. 6, а також — про Сполучені Штати України в книзі „Меч Святослава", 1973). Що я можу додати до цього сьогодні? 1975 рік — Божий рік... до 1980 року вже недалеко. — Нострадамус, здається мені, і на цей раз не помилився!

Але він помилився, коли написав, що, мовляв, у 1996 - 2005 роках людство загине... Я — не Нострадамус, проте, я переконаний що людство переживе й ці найтрагічніші роки! ВИЩА БОЖА СИЛА не допустить хаосу в космосі.

Відповідь на всі питання, які Вас цікавлять, висилаю разом із замовленими книжками. Висилаю відповідь і тим, хто вишле хоч одного доляра на мої рекламні оголошення в нашій пресі. На складі ще маю наступні видання:

Ів. Манило - Дніпряк: „МЕЧ СВЯТОСЛАВА (зорянисть — кипень, Сполучені Штати України — 3 літ. архів): листи В. Гайдарівського, З. Дончука, д-ра Ю. Мовчана, Вишиванка) $2.00; УКРАЇНА САМА... (нові твори) $0.65; Байкар (вибране) — $0.65; ГРІМ ЗА ЗОРЕЮ (поетичні твори) $0.65; ПІЯНИ І КПИНИ (поетич. твори) $0.50; „ЕЛЬДОРАДО" (вибрані твори укр. письмен.) $0.60; „ВОЛОСОЖАР" (літ. - мистецьк. журн., усі 15 чисел) $2.00; Ол. Бабій: ПОВСТАНЦІ — $1.65; Ол. Гончар: Таврія. Перекоп (два романи, тверд. опр.) $4.00; СОБОР (роман) $2.65; Є. Онацький: У вічному місті (Рим, вел. кн.) $3.00; В. Ворскло: Листи без адреси (поет. твори) $1.90; П. Карпенко - Криниця: Індіянські балади $1.90; І. Кметаїчнівський: Крила над морем (літ. твори) $1.90; В. Грінченко: Дві повісті (ціне!) $2.75; Василь Чапленко: Спрага безсмертя (новелі, оповідання) — 3.00 доляри; З. Дончук: Праця і нагорода (вел. книга, в твердій опр.) $5.55; Ю. МОВЧАН: Записки лікаря (вел. кн., втверд. абклад.) $5.00; Що варто б знати (в тверд. обкл. Цінне!) $4.00; А. Юриняк: Камікадзе падає сам $4.00; П. Стрядник: Правда про рад. владу на Україні (240 стор) $4.50; П. Загребельний: ПЕРВОМІСТ (роман про давню Київсь. Русь) $2.00; Т. Осьмачка: Киттині часу (поетич. твори) — $0.50; П. Феденко: І. Мазепа $2.25; Несмертельна слава (повість) $1.90; Український рух у XX стол. $2.90; Д. Чуб - Нитченко: На гадючому острові $0.85. Замовлення та гроші висилайте: Mr. I. Manylo, Cumberland Rd. Millville, N.J. 08332, USA

Земляки Чортківської Округи!
(ЧОРТКІВ, КОПИЧИНЦІ, БОРЩІВ, ЗАЛІЩИКИ)
З НАГОДИ ПОЯВИ
„Історично-мемуарного Збірника Чортківської Округи"
— відбудуться —
ШИРШІ СХОДИНИ ЗЕМЛЯКІВ
в Народнім Домі, кімната ч. 22, в Ню Йорку
140 Друга Авеню
в неділю, 2 березня 1975 р., о год. 2-ій по пол.

На сходинах буде нагода набути книгу (928 стор. великого формату, понад 200 фотознимок, 5 геогр. карт), або відібрати замовлену.

ЗЕМЛЯКИ З-ПОЗА НЮ ЙОРКУ отримають замовлені примірники поштою по черзі зголошень. Земляки, що ще не замовили книги, а бажають її набути, і всі зацікавлені нею українці, повинні це зробити якнайшвидше, присилаючи грошовим переказом 25,00 дол. за цію примірника на адресу:
SELF RELIANCE, N.Y. FEDERAL CREDIT UNION
No. 6317 (Zbirnyk Okruhy Tchortkiw)
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Наклад обмежений. ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Найдорожчої і Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ
бл. п. СОФІЇ ДУМАНОВСЬКОЇ
відправиться
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в СУБОТУ, 1-го БЕРЕЗНЯ 1975 р. о год. 8-ій ранку в Українській Католицькій Церкві СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в ВИПАНІ, Н. Дж.
та
ПАНАХИДА
в НЕДІЛЮ, 2 БЕРЕЗНЯ 1975 р. о год. 12 дня, в Українській Католицькій Церкві СВ. АП. ПАВЛА в РЕМЗІ, Н. Дж.
Про молитви за душу Покійної просять:
муж — БОГДАН
син — ЛЮБОМИР з родиною
дочка — ІРИНА з родиною

Замість квітів на могилу
бл. п. СОФІЇ з ГІРНЯКІВ ОНУФЕРКО
складаємо 25.00 долярів
на УЛ-ЖКлюб в Ню Йорку, Н. Й.
Д-р Богдан і Ольга ФАРАОНІВ
Трентон, Н. Дж.

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої нам
бл. п. ОЛІМПІЯДИ ПОДУБНЯНСЬКОЇ
Складаємо 100.00 долярів
на Фонд Української Музичної Фундації.
Ольга і Михайло ТАНСЬКІ
Лонґ Біч, Каліф.

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. ЛЮДМИЛИ ГРИЦАК
зложили:

Проф. д-р Александер А. ГРАНОВСЬКИЙ	$25.00
Володимир ЗАГАЙКЕВИЧ	25.00
РОДИНА	50.00

Гроші поділено між УВАН та Науковим Товариством ім. Шевченка.

У пам'ять мого Приятеля молодих літ
сл. п. інж. Евгена Врецьони
я зложив 25.00 долярів
на виховання наших священиків у правдиво українському дусі на Українському Католицькому Університеті в Римі.
Чикаґо, Ілл. — Інж. БОРИС ДУРБАК

В найглибшому смутку сповіщаємо Рідню, Земляків, Друзів і Знайомих, що 13-го лютого 1975 року, о год. 3:30 ранку, несподівано, померла у сні, від удару серця в Каліфорнії, проживши 63 роки,
наша Найдорожча ДРУЖИНА, СЕСТРА, ТІТКА і ПРАТІТКА
СЛ. П.
АНҐЕЛА МАРТА РОМАНЮК
ПРАЩАЛЬНА МОЛИТВА в католицькім обряді відбулася в похоронному заведенні Н. Віра і Сина 14-го лютого 1975 р. в Каліфорнії. Тлінні Останки зложено на Українському Цвинтарі св. Андрея в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., 18-го лютого 1975 року.
ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!
В невимовному жалі:
чоловік — інж. ЛЕОНІД П. РОМАНЮК
Близька і дальша Рідня в ЗСА, Україні і Чехословаччині
Замість квітів — дари на Катедру Українознавства Гарвардського Університету, Кембрідж, Масс., ЗСА

„САББАТИКАЛЬНИМ ВОЛЬОНТЕРОМ" У БРАЗИЛІЇ БУВШИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ному цілий семінар (побільшений дружинами й дітьми, з якими я познайомився в часі різних приватних прийнять) заповнив куритибське летовище, щоб сказати „до побачення".

Попрацювавши в Куритибі перший раз як не-українцст і не-славіст, а теоретик культурознавства, я повернувся до Канади не тільки з вдоволенням за один із цікавих семінарів, але й збагачений новими спостереженнями й досвідом. Контакти з моїми новими „студентами - професорами" не переривалися, вони присилали мені деякі новіші праці, виправлені есеї тощо. Зокрема дружні були відносини між мною й проф. Оксаною Борусенко, тому, що ми стрічалися уже як рівні з рівними на викладах на „Літньому семестрі" УВУ в 1974 році в Мюнхені.

І ось, коли я одержав мій другий „саббатикал" у 1975 р., прийшло друге запрошення з Федерального університету Парани — дати ще один виклад - семінар із „культурно етнічних контактів", а там і оцінити одну з магістерських тез. Я радо прийняв запрошення й цим разом з дружиною (не без пригод з „Варігом") прилетів до Куритиби 21-го січня 1975. Нас тепло прийняли в університеті та в українській громаді, і я почав свою працю від читання магістерської тези Сергія Надаліна про німецьку групу в Куритибі, в якій, між іншим, він прийняв і мою типологію міжкультурних взаємин.

В протилежність до праці в 1973 р., я прийняв у 1975 більш розвинену тему для семінару: „суспільства в контактах - к о нфліктах", використовуючи для неї дискусію, що її провів на одній із сесій Світового Соціологічного Конґресу в Торонті в серпні 1974 р. Хоч типи залишилися ті самі, то проте оперування „культурами й суспільствами", як елементами формули, не тільки збагатило семінар, але поширило її складові елементи новими аспектами. „Студенти - професори" були зовсім нові й це забезпечувало мене теж від небезпеки „п о в торювання" вже обговорюваних у 1973 року справ.

Д-Р МАРУСЯ БЕК ОБРАНА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

двадцятера заступники голови, Франц Липецький і Михайло Віхорик — секретарі.

Склад комісій:

Фінансова комісія: З. Василькевич, Є. Перецький, Я. Конопада, Я. Базюк, М. Цюпа, В. Гупалівський, М. Кунинський, І. Корній, І. Лотоцький, Д.Сулима, І. Перецький і Є. Репета.

Програмово - і м п р езова комісія: И. Кульчицька, Хр. Липецька, О. Лісківська, П. Потапенко, В. Дигдало, П. Китастий, Ст. Віхар, Я. Цісарук, Є. Михалович, М. Баранчк, П. Стасів, Я. Сена, Р. Когут, Г. Кравченко, М. Новаківський і їхні дорадники — маестро Е. Козак, д-р В. Витвицький, д-р Б. Лончина і О. Климишин.

Комісія публікацій: В. Баран, Я. Козак, Л. Татух, В. Папіж і Д. Федорко.

Комісія зв'язків: О. Каралаш, І. Гришко, Р. Дигдало. А. Том'як, д-р В. Боровський, Р. Липецький, Я. Березовський, Р. Тарнавський, М. Зарицька і О. Квітковський.

Дорадча комісія: маестро Е. Козак, д-р Б. Лончина, д-р В. Витвицький, д-р М. Бек, д-р Л. Квітковський, М. Бажанський, М. Мозола, д-р Б. Кушнір, М. Степаненко, А. Гумецька, Ю. Тис-Крохмалюк, О. Климишин, д-р П. Джуль, А. Волкер, І. Панчук, Б. Петріна і Я. Тарнавський.

Комісія історії і монографії: М. Стефанюк, ред. М. Бажанський, В. Андрушків, М. Зарицька, п. Стасів, Демиденко, сестра Миронія, Н. Черняк, М. Віховик, М. Квітковська і А. Мушинська.

Комісія релігійних справ: о. Б. Панчук, о. Н. Столярчук, о. . Прокопів, о. А. Ляшинський і о. Вейн.

ПРОПОНУЮТЬ ВИДАННЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

рівень такого видання, необхідно використати досвід наших російських колег, які останнім часом перевидали багатотомники праць найвизначніших п р едставників вітчизняної дожовтневої дворянсько - буржуазної історіографії — В. М. Татіщева, М. С. Соловйова, В. О. Ключевського". Зробивши таку пропозицію, той же В. Г. Сарбей дуже обережно у цьому ж контексті додає на закінчення:

„Можливо, в недалекому майбутньому слід було б порушити питання і про перевидання (з критичним науковим коментарем, спираючись на досягнення радянської науки) кращих творів деяких інших прогресивних діячів дожовтневої історіографії, зокрема фундаторів Академії наук УРСР Д. І. Багалія, А. Ю. Кримського, В. П. Бузескула, Д. І. Яворницького, М. Н. Петровського, позитивно згаданих в одній з нових історіографічних розвідок. Найширше критичне освоєння історіографічної спадщини, використання кращих її надбань у боротьбі проти буржуазно - націоналістичної концепції історії України — почесний і відповідальний обов'язок радянських вчених". Згадуючи про „нову історіографічну розвідку" на цю тему, В. Г. Сарбей мав на увазі статтю В. Маланчука „Дві концепції минулого і сучасного України", що була опублікована ще в 1972 році у журналі „Жовтень".

У своїй статті В. Г. Сарбей, покликуючися на приклад російських совєтських вчених, мовляв, вони видають твори „дворянсько-буржуазної історіографії", не розкриває, в чому міститься т. зв. „прогресивність" історичних праць таких консервативних російсько - царських істориків, як Татіщев, Соловйов, чи Ключевський і чому можна в СССР видавати і перевидавати багатотомники їхніх праць, а у випадку української історіографії треба обов'язково робити „селекцію" чи „вибірку" і публікувати тільки т. зв. „справжніх прогресивних авторів", а не дозволяти, наприклад, на перевидання, хай і з критичним коментарем, монументальної „Історії України-Руси" Михайла Грушевського, якою дуже обильно користувалися і користуються, якщо не українські совєтські історики, то совєтські російські історики, починаючи з найвидатнішого з них Б. Д. Грекова.

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

Кредитова Кооператива...

(Продовження з 1-ої стор.)

кої кооперативної ідеї дев'ятнадцять років тому.

Кооператива має 310 тисяч кооперативної резерви, а від вироку суду прислуговує її відклик.

З думкою про ці позитивні моменти з життя й праці кооперативи, на Загальні Збори прибули екзекутивний віцепрезидент Американської Кооперативної Централі КЮНА, Джон Гіт, з правним дорадником КЮНА, а від Централі Українських Кооператив в ЗСА (ЦУКА) — її голова дир. О.Плешкевич, його заступник, дир. М. Коць і голова Екзекутиви ЦУКА, інж. Д. Григорчук. Так чисельна присутність на Зборах чільних провідників американської та української кооперацій і їх активна участь в дискусії над проблемами кооперативи допомогли добрій постанові громади, але основною силою, що перерішила справу дальшого існування кооперативи „Самопоміч" в Клівленді, це власна сила її членства.

Серйозний перебіг нарад від початку проголошення їх порядку президентом кооперативи В. Ліщинецьким, аж до останньої його точки — був конструктивним вкладом думки й волі присутніх членів та їх бажання дальшого громадського росту. Вичерпні звіти з діяльности кооперативи послужили стимулом для речевої дискусії, як рівнож позитивної критики. Вияснено справи, які були недостатньо ясними, коли ходить про їх інтерпретацію ззовні. Аналіза згаданого судового вироку, переведена правним дорадником КЮНА, показала, що з суми 360 тисяч вимаганого відшкодовання 160 тисяч вже анульовано, а в справі решти складено вже відклик до апеляційного суду й є всі надії, що протягом найближчого півріччя вона буде також анульована. Зрештою, без огляду на чергове рішення апеляційного суду, справа та не загрожує кооперативі, бо, як заявив віцепрезидент КЮНА Гіт, в найгіршому випадку КЮНА забезпечує відносну суму своїм бондом. Згадавши правного дорадника КЮНА, треба відмітити також невсипущу працю правного дорадника кооперативи д-ра В. Базарка, який причинився у вирішній мірі до стабілізації відносин і настроїв серед членства кооперативи.

Не менш потішаючим чинником для дальшого існування й росту кооперативи „Самопоміч" в Клівленді є постійна допомога їй з боку Централі Українських Кооператив в ЗСА (ЦУКА). Як заявив голова її Екзекутиви, інж. Д. Григорчук, є всі дані на те, що при допомозі таких приятелів української кооперації, як Маріян Ґреґорі в американській „Кредіт Юньойон Адміністрейшен" та віцепрезидент КЮНА Гіт, кооператива одержить державну асекурацію всіх своїх щадничих конт до висоти 40 тисяч долярів.

У склад новообраної Управи Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Клівленді увійшли: Роман Почтар, Тарас Шмаґала, Адам Вовк, Мирослав Гайниш, Кальстрат Семенюк, Ярослав Желіхівський та Зенон Трилюк.

„ЖИТТЯ ОМИНАЄ ГРЕБЛІ"...

(Продовження з 1-ої стор.)

жатиме майбутнє Спілки Української Молоді, ствердив мгр О. Коваль при нагоді своїх відвідин у „Свободі" і Українському Народному Союзі в четвер 20 лютого в товаристві голови Головної управи СУМА в ЗСА Мирослава Шміґеля.

Мгр Омелян Коваль перебуває на терені Північної Америки, в Канаді і ЗСА, від кількох тижнів, прибувши сюди з Бельгії, щоб взяти участь у пленарній сесії Секретаріяту СКВУ, як репрезентант СУМ і Координаційного Осередку Українських Громадських Організацій і Установ в Европі. При цій нагоді він відвідав ряд осередків СУМ т Торонті і околиці, а в ЗСА побував в Чикаґо, Клівленді-Пармі, Пітсбургу, Філядельфії та Ню Йорку і околиці. У розмові на тему своїх вражень з поїздки мгр О. Коваль розказав про досягнення Спілки Української Молоді в окремих країнах, наголосивши зокрема особливо видатну участь молоді в акціях оборони прав українського народу і української людини в Україні. „Молодь є в аванґарді руху оборони основних прав людини в Україні, а в першій мірі оборони українських в'язнів в СССР", говорив О. Коваль. В його оцінці, коли розглядати цілість українського громадського життя на американському континенті і порівнювати сьогодення з минулими роками, то помітно „послаблення активности старшого покоління" і одночасно „неповна психологічна зрілість молодих кадрів". Під цим оглядом краще виглядає справа в европейських країнах українського поселення.

Коли йдеться про працю Центральної Управи, то вона займається координаційною діяльністю, репрезентацією СУМ на зовні і видавничою діяльністю. Центральна управа СУМ видає журнали „Крилаті", „Аванґард" і бібліотечну серію.

До Европи мгр О. Коваль повернеться в найближчих днях.

Сенатор Бентсен проголосив свою кандидатуру на президента

Вашинґтон. — Заявляючи, що „економічне виду - жання країни" буде голов - ною темою виборчої кампанії в 1976-му році, сенатор Лойд Міллард Бентсен із Тексасу в понеділок, 17 лютого повідомив, що старатиметься здобути номінацію Демократичної партії на пост президента ЗСА. Таким чином 54-літній сенатор Бентсен став п'ятим зчерги демократом, який офіційно зголосив свою кандидатуру на президента. Раніше свої кандидатури зголосили конґресмен Морріс Юдалл із Аризони, колишній губернатор Джорджії Джеймс Картер, колишній сенатор Фред Геррис із Оклагоми та сенатор Генрі Джексон із стейту Вашинґтон. Наразі тільки президент Джералд Форд повідомит, що старатиметься в 1976-му році здобути номінацію респ. партії.

В Йонкерсі відбувся концерт колядок

Йонкерс, (Н.Й.) — В неділю, 16-го лютого, відбувся тут в залі української католицької школи св. Михаїла концерт колядок в якому взяли участь хор української католицької церкви св. Михаїла під диригентурою д-ра Олега Сохана та „Молода Думка" під дириґентурою Семена Комірного.

Відкрив концерт коротким словом про значення українських колядок місцевий парох о. шамбелян Василь Федаш.

У першій частині програми хор церкви св. Михаїла виконав „Бог Предвічний" Людкевича, „Бог народився" Купчинського, „Ой дивнеє народження" Стеценка, „Не плач Рахиле" Купчинського (соліст Петро Ганкевич), „Нова рада стала Кошиця, „Що то за предиво" Барвінського — (солістка Люба Сохан) та „Ой видить Бог" Стеценка. Опісля оба хори під дириґентурою Семена Комірного спільно відспівали „Добрий вечір тобі" Стеценка.

„Молода Думка" виконала: „Щедрик" Леонтовича, „У Різдво" Купчинського, „На небі зірка" Нижанківсько, „Ялинка" Фоменка та „Ой летять, летять сніжинки". Акомпаніювала хорові на фортепіяні Оксана Куйбіда.

Квартет дівчат з Йонкерсу — членок „Молодої Думки", в складі Маріяни Ценко, Дарки Уздейчук, Христини Іванів та Ліли Шкафіровської при акордеоновому супроводі Семена Комірного відспівав одну пісню.

В останній частині концерту виступив ще раз хор церкви св. Михаїла з колядками: „Днесь поюще" Стеценка, „На Йорданській ріці" Стеценка, „По всьому світу" Стеценка, „Дзвони" Концевича — Котка, соліст Евген Чорній, „Щедрий вечір" Стеценка" та „Нова радість стала" Стеценка.

Після програми Стемфордський Владика Йосиф Шмондюк закликав присутніх, а головно молодь і дітвору, до участи в обох хорах, підкреслюючи їхню важливість у плеканні української культури. Концерт закінчено колядою „Іде звізда чудна" Стеценка, що її відспівав церковний хор на бажання Владики Йосифа.

ВЕЧІР УЛЯНИ ЛЮБОВИЧ І М. ПОНЕДІЛКА У ТРОЮ

Трой, Н. Й. — Заходом Гуртка любителів мистецтва при парафії УПЦ св. о. Миколая відбудеться тут в залі Українського Дому 391 Секонд вулиці літературний вечір наших відомих письменників Уляни Любович і М. Понеділка. Асоціяція американських поетів і письменників частинно фінансує цей вечір, підтримуючи таким чином культурну діяльність етнічних меншин в Америці.

ГЕМСТЕД ВІДЗНАЧИТЬ 83-ТІ РОКОВИНИ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Гемстед, Н. Й. — Місцевий Відділ Товариства за Патріярхат Української Помісної Католицької Церкви інформує, що в неділю, 23-го лютого ц. р. відбудеться відзначення 83-х роковин з дня народження Первоієрарха УКЦеркви Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого. О год. 10-ій рано в церкві св. Володимира відправиться Служба Божа в наміренні Їх Блаженства, а по полудні о год. 4-ій в залі парохіяльного центру при Юніондел евеню відбудуться святочні сходини з мистецькою програмою. Доповідь виголосить представник Централі ред. Василь Пасічняк.

СУА ВЛАШТОВУЄ ЗУСТРІЧ З КНИЖКОЮ

Ню Йорк. — Редакція журналу „Наше Життя" влаштовує в суботу, 1-го березня ц. р. в домівці СУА — 108 2-га евеня імпрезу: Зустріч з книжкою. О год. 2-ій по полудні оглядини виставки видань з 1972-74 років; год. 4-та — доповіді про дитячу літературу та українські літературні твори англійською мовою. Участь беруть: Віра Андрушків, Люба Волинець, Світляна Луцька, Марта Тарнавська; співпрацюють — члени редакційної колеґії „Нашого Життя" та представниці 64-го Відділу СУА.

УКРАЇНІКА В ЗСА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

всі ті, які студіюють підсовєтську дійсність.

Українці у вільному світі видають 20 чужомовних періодиків: англійською, французькою і німецькою мовами. Росіяни у вільному світі видають 6 чужомовних періодиків. Річ ясна, що Москва в ділянці чужомовної пропаґандивної макулятури побиває світовий рекорд.

Українська еміґраційна преса у вільному світі має відгук і в Україні. Можна навести ряд прикладів, як реаґує Москва на досягнення української еміґрації. Поява Енциклопедії Українознавства спричинила появу Української Радянської Енциклопедії, після побудови пам'ятника Т. Шевченкові в Вашинґтоні негайно збудовано пам'ятник Шевченкові в Москві.

Англо - саксонський світ цікавиться українською проблематикою, минулим і сучасним України, доказом є видання праць наших учених, спонзорованих американськими університетами. На сторінках англомовних публікацій, навіть не наших авторів, зустрічаємо тепер часто рядки присвячені сучасній історії України, посилання на джерельні матеріяли історії нашого народу.

Якби можна було скоординувати працю всіх наших еміґраційних інтелектуальних сил і науково-дослідних центрів, які діють в різних країнах, і кинути на книжковий ринок переклади праць наших визначних істориків, письменників і поетів, то це було б великим досягненням. На відтинку перекладів на чужі мови праць з українською тематикою ми ще далеко поза поляками й росіянами.

(Кінець).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 23-го ЛЮТОГО 1975 р.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ 192 Відд., о год. 4-ій по пол. в УНДомі при 231 Кінг вул. На порядку: звіти уступачої Управи та вибір нової на 1975 р. Проситься чл. прибути. М. Кривка, гол., Яр. Сеньшин, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!